

02.4
БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Број: С1 З У 031647 19 У
Сарајево, 25.8.2020. године

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове, састављеном од судија: Маида Бикић као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Амира Капетановића као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Слађане Анђелић у управном спору тужиоца „Рудел пројект“ д.о.о. Тузла, којег заступа пуномоћник Рефик Јусуфовић, адвокат из Тузле, против рјешења број: ЈН2-02-07-1-870-9/18 од 27.12.2018. године, тужене Канцеларије за разматрање жалби БиХ, Филијала Мостар, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 25.8.2020. године, донио је следећу:

ПРЕСУДУ

Тужба се одбија.

Образложење

Оспореним рјешењем тужене број: ЈН2-02-07-1-870-9/18 од 27.12.2018. године усвојена је тужиочева жалба изјављена против одлуке о избору њаповољнијег понуђача, број: 5493/18 од 18.10.2018. године и против закључка број: 5769/18 од 06.11.2018. године, уговорног органа Градска топлана а.д. Добој и предмет је враћен на поновни поступак, те су поништени следећи акти уговорног органа: закључак број: 5769/18 од 06.11.2018. године, записник о оцјени Комисије за јавну набавку број: 5595/18 од 24.10.2018. године, извјештај Комисије за јавну набавку број: 5500/18 од 18.10.2018. године, обавјештење број: 5494/18 од 18.10.2018. године, одлука о избору најповољнијег понуђача број: 5493/18 од 17.10.2018. године, препорука Комисије за јавну набавку број: 5488/18 од 17.10.2018. године и записник о оцјени Комисије за јавну набавку број: 5487/18 од 17.10.2018. године, те је усвојен захтјев за поврат уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 500,00 КМ и дјелимично је усвојен захтјев за накнаду трошкова жалбеног поступка, и то за састав жалбе против одлуке о избору

најповољнијег понуђача у износу од 280,80 КМ и за састав жалбе против закључка у износу од 280,80 КМ, односно укупно у износу од 560,60 КМ са ПДВ-ом и обавезан је уговорни орган да трошкове надокнади у року од 15 дана од дана коначности и извршности рјешења.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора којом побија рјешење туженог у дијелу одлуке о трошковима поступка. У образложењу тужбе наводи да је награда за рад адвоката законска категорија прописана Законом о адвокатури, те у таквој ситуацији не може управни орган својим актима дерогирати акте више правне снаге, односно није овлаштен да на својим интерним сједницама заузима ставове о томе како ће примјењивати Тарифу. Сматра погрешним став туженог да се у ради о непроцјењивом предмету, с обзиром да је у конкретном случају материјална вриједност јасно изражена и износи 13.000,00 КМ, колико износи понуда. Указује да је контрадикторно поступање туженог када заузима став да се ради о поступку непроцјењиве вриједности када треба одредити накнаду за рад адвоката за састав жалбе, а када треба исплатити таксу по тој истој жалби тада се износ наплаћује зависно од процјењене вриједности набавке. Наводи да је нелогично све предмете јавних набавки сврстати у исту категорију, те да не може бити иста накнада за рад на заступању странака у предметима у којима је понуда неколико стотина или милиона КМ и у предметима у којима је свега неколико хиљада КМ. Истиче да предмети јавне набавке нису непроцјењиви, јер је у њима тачно назначена купопродајна вриједност, те да је тужени правилном пријеном члана 18, Тарифе у вези са чланом 12. Тарифе, требао тужиоцу досудити трошкове поступка онако како је тражено за вријеме вођења поступка. Коначно је предложио да се тужба уважи, оспорено рјешење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак.

У одговору на тужбу тужени је предложио да се тужба одбије као неоснована.

Суд је испитао законитост и правилност рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ” број: 19/02. до 74/10), па је одлучио као у изреци пресуде, из следећих разлога:

Из стања списка произлази да је уговорни орган Градска топлана а.д. Добој покренуо поступак јавне набавке роба „резервни дијелови хидраулике”, за који је обавјештење о набавци број: 604-1-1-334-3-29/18 од 12.9.2018. године објављено на порталу јавних набавки, те је наконведеног поступка дана 18.10.2018. године донио одлуку о избору најповољнијег понуђача број: 5493/18. Тужилац је против наведене одлуке изјавио жалбу коју је уговорни орган закључком број: 5769/18 од 06.11.2018. године одбацио као недопуштену. Тужилац је

против наведеног закључка изјавио жалбу, а тужени оспореним рјешењем усвојио жалбу против одлуке о избору најповојнијег понуђача и жалбу против наведеног закључка, те обавезао уговорни роган да тужиоцу надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 561,60 КМ са ПДВ-ом, односно по 280,80 КМ за састав сваке жалбе, док је у преосталом дијелу захтјев одбијена као неоснован. Према образложењу оспореног рјешења, тужени је дјелимично уважио захтјев за трошкове поступка, те трошкове одредио у складу са чланом 18. став 2. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Ф БиХ, који прописује накнаду у предметима непроцјењиве вриједности, док је са вишком потраживања захтјев одбио.

Оцјењујући законитост оспореног рјешења ово вијеће је нашло да је одлука туженог донесена правилном примјеном материјалног прописа.

Питање накнаде трошкова управног поступка уређено је одредбама чланова од 105-108. Закона о управном поступку БиХ („Службени гласник БиХ“ број: 29/02 до 53/16). Трошкове за заступање странке од стране адвоката посебно уређују Адвокатске тарифе РС и ФБиХ. У конкретном случају није спорно да тужиоцу припада право на трошкове, јер је успио у спору, управо због његове жалбе је одлука уговорног органа поништена, али је спорна њихова висина.

По налазу овог суда, правилно је тужени одлучио да се у конкретном случају накнада досуђује према броју бодова који припада предметима непроцјењиве вриједности спора. Наиме, у конкретном случају се ради о поступку јавне набавке, у тим поступцима се испитује законитост акта КРЖ, а не одлучује о праву на одређену имовинску вриједност, што би било од утицаја на вриједност спора. Предмет тужбеног захтјева је управо поништење акта, а не досуђење одређене имовинске вриједности, па је потпуно исправно одредити трошкове у складу са Тарифом, а према предметима непроцјењиве вриједности, како је то и учинила тужена оспореним актом.

Дакле, тужиоцу припадају трошкови у складу са чланом 18. став 2. и чланом 33. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Ф БиХ, која се односи на награду у непроцјењивим предметима. У складу са наведеним чланом за поднеске којима се покреће управни поступак у непроцјењивим предметима награда износи 80 бодова, а како вриједност бода износи 3 КМ, то укупно износи 240,00 КМ, односно увећано за износ ПДВ-а износи 280,80 КМ, те како је у конкретној правној ставри тужитељ имао двије жалбе, то укупно износи 561,60 КМ.

Како је тужба тужитеља одбијена, то у смислу члана 61. Закона о управним споровима БиХ, није било основа за накнаду трошкова управног спора.

На основу изложеног, овај суд је примјеном одредбе члана 37. став 1. и 2., Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ“ број: 19/02 до 74/10), одлучио као у диспозитиву.

ЗАПИСНИЧАР
Слађана Анђелић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА
Маида Бикић

